

jom, før det blev beskattet. Jeg tror desuden nok, at den Bemærkning i al Almindelighed vil være rigtig, at i de Lande, hvor man allerede har forsøgt sig i den Retning af Kuponbestatning, har Landets Kredit udadtil paa ingen Maade haft Gavn deraf. Vil man altsaa her ad forskellige Veje søge at skaffe danske Papirer Indgang paa fremmede Markeder og til højere Kurs, tror jeg, at det vil være fuldstændig at modarbejde de Bestræbelser, hvis man begynder med at paalægge en Kuponbestatning herhjemme. Jeg beder disse Bemærkninger tagne mere som Jaatte i Anledning af det foreliggende Hypotekbanklovsforslag, end som egentlig havende nogen Rapport til det Lovforslag, der i Dag foreligger til Behandling.

J. Scavenius: Hvad den højtærede Finansminister nu udviklede for os, kan jo være meget rigtigt — det kunde ikke falde mig ind at benægte Muligheden af, at hvis der paalagdes ogsaa en Kuponstat — det jeg vilde, var ikke alene det — vilde Kurserne paa danske Papirer kunne stades paa det udenlandske Marked. Det kunde aldrig falde mig ind at benægte Muligheden deraf. Men naar man paa den anden Side ser hen til den Urimelighed, der efter min Opfattelse er i, at det, jeg kalder Kapitalrente, Rente af den ikke i Jord eller Bygninger satte Kapital, ikke betaler Skat, og naar man vil søge at rette denne Urimelighed, maa man finde sig i denne Ubehagelighed, som kan fremkomme, men som efter min Overbevisning kun vil vare til en given Tid, naar man vel at mærke ikke alene lægger Skat paa Papirer, Statspapirer og Kommune-papirer, men ogsaa — og det gjorde jeg opmærksom paa — lægger Skat paa al anden Kapital her i Landet, der ikke er udtrykt gennem fast Ejendom eller Bygninger, det vil altsaa sige ogsaa paa Prioritetsrenter og ogsaa paa Arveskæftaafgifter og paa Aktieselskabsindtægter. Naar man paa denne Maade lægger en rimelig, en ikke for dyr, men rimelig og billig Skat paa al den Kapitalrente, som for Øjeblikket ikke er beskattet, tror jeg ikke, at dette i Længden vil bevirke noget Tab for den danske Kredit eller i det hele taget noget Kursstab for den danske Stat. Jeg ser ikke, at en saadan Skat vil kunne væltes fra dem, man har tænkt sig skulde betale den, over til andre Personer, naar den som sagt lægges paa al den Rente, man paa nogen Maade kan faa fat i. Det er jo imidlertid et Spørgsmaal, som

jeg villig skal indrømme, ikke ligger for her i Øjeblikket ved denne Sags Behandling, men der har været rimelig og god Anledning for mig til at komme frem med det ogsaa i Anledning af den højtærede Finansministers Ytringer i Gaar om gennem den mellemkommunale Bestatning og gennem de Forslag, der nu ere komne frem, at lette Hartkornsbyrderne. Naar vi nemlig skulle lettes i nogen betydelig Grad, og naar de ikke kunne lettes gennem Tilflugt fra Statskassen, hvad den højtærede Finansminister jo er enig med mig i ikke kan sige, ser jeg ikke rettere end, at de kun kunne lettes i nogen væsentlig Grad ved at paalægge ny Skatter.

Finansministeren (Strup): For ikke at blive misforstaaet vil jeg dog gentage, at jeg ikke har indvendt noget imod Kapitalbestatning overhovedet; men da det er de Medlems Udtalelser for gav mig den Formening, at han særlig tog Sigte paa en Kuponstat, vilde jeg udtrykkelig gøre opmærksom paa, at en Kuponstat nødvendig vilde forringe Kurserne paa Papirerne. Hvis vi tænkte os, at vi i dette Øjeblik havde danske Hypotekbankobligationer, $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer, ude paa Markedet og en Kuponstat af 4 pCt., da er det øjenlykligt, at i Sammenligning med de svenske, der ikke have nogen Kuponstat at betale, ville Kurserne paa disse Papirer blive en Del lavere. Jeg tror ikke, at denne Regning vil kunne fuldfiges, og jeg tror at kunne sige med fuld Bestemthed, at dersom vi her i Landet overhovedet havde godkendt det System at beskattede fremmede gennem en Kuponstat — thi det er jo deri, det ligger — kunde vi umuligt i 1886 have gennemført Konverteringen af Statsgælden.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bjfsen): Jeg skal kun gøre en eneste Bemærkning over for den højtærede Finansminister. Han begyndte med at udtale dette, at vort Bevæsen fra gammel Tid var anlagt paa, hvad han vilde kalde Territorialsystemet, at hvert Distrikt har sine Veje. Noget er der jo i den Betragtning; men jeg tror ikke, at den højtærede Finansminister har Ret i at fremsætte dette saaledes ubetinget. Gaar man langt tilbage i Tiden, er Forholdet væsentligt et andet, idet det er bekendt, at i ældre Dage var Udgiften til Bevæsenet en Sag, som for en stor Del